

88339

RNK/8 1977

KORPEN HAR KOMMIT TILLBAKS.

Att korpen är en från forna tider gammal innevånare i våra traktors skogsområden kan man förmoda. Den är en av de få fågelarter som omnämns i gamla gudasagor bl.a.

Uppgifter från andra mellansvenska områden låter berätta att korpen fanns där ännu på 1800-talet och början på 1900-talet, vilket också kan översättas till våra trakter.

Från Ramnäsområdet finns inte några säkra uppgifter att hämta som bekräftar korpens tidigaste leverne där. Den äldsta uppgiften härrör sig från år 1924 då disponent Kuylentjärna på Ramnäs

Korp på utkik. Foto: S.Larsson

Brok skriver i ett brev till lektor Matts Floderus i Västerås. ", att korpen ej sällan iakttages i Ramnästrakten", och tillägger att han innevarande år (1924) såg 1 ex. i Seglingsberg den 23/11. Vid den tidpunkten och åren innan utrymde korpen våra trakter. Belägg för detta torde vara att vid ett möte med Västmanlands Naturvetenskapliga Förening den 12 april 1930 fästes mycket stor uppmärksamhet vid en rapport av K. Alexandersson från Lisjö. Han berättar där att en korp blivit skjuten i Surahammar vid nyårstid.

Det var sedan alldeles tyst om korpen i många år. På hösten 1957 rapporterade folkskoleinspektör G-A Ohlsson att han sett två korpar uppe på Hälleskogen.

VÅR	HÖST
6	599
.....	1
.....	13
122	4103
.....	6769
.....	1
.....	2
1221	4128
.....	2
.....	4
47	1109
397	3661
80	415
24	8
345	823
7	250
.....	9
7
8	44
.....	64
4889	10111
.....	7
55	450
2	111
.....	593
.....	7
104	103
.....	37

I mars 1959 gick larm i Ramnäs, en korp hade setts vid Bäckhammar-skolan. Harald-Eriksson var bland dem som fick närstudera denna tama vildmarksfågel, och dess oskygghet för människor fick snart sin förklaring. Vid Skanzsjön i Hallstahammar hade man vid den tiden en fågelparksanläggning. En hallstabo ansåg att korpen gjorde sig större rättvisa i det fria, öppnade grinden till den stackars fågeln och denne prövade vingarna och hamnade i Ramnäs. Den 4 april 1960 får man anse vara det historiska datumet då på ett spontant naturligt sätt korpen återvände till vår kommun. Den dagen iakttog Inge Larsson två korpar på Virsbotippen, den kommunägda sotpippen mellan Seglingsberg och Gammelby. Den sotpippen blev korparnas inkörsport i vår kommun, vintrarna där-efter fanns alltid någon korp där. I januari 1963 sågs minst 4 ex. på Tippen av Harald Eriksson.

På sommaren 1963 noterades det första indiciet på häckning. Martin Bergius hade turen springa på 3 st. korpungar i trakten av Blåbärsberget vid Stenramen.

Klysenområdet var sedan i några år den plats dit man begav sig för att se och lyssna på de svarta högljudda fåglarna.

Under hela 1960-talet rapporterades endast en säker häckning i kommunen, nämligen på Vågön i Vågsjön av Harald Wederus.

Under 1970-talet då antalet skogsornitologer ökat häftigt i kommunen borde många korphäckningar ha upptäckts i kommunen. Men under de sju år som gått har endast fem boplatser hittats, nämligen vid Toftsjön (Jan Schylström), Toren (Lennart Eriksson), Avlängen (Sören Larsson), Näcksjön (Roger Norman) och vid Vålbo (Mikael Leppälampi).

Samtliga bom ligger i grenverket på höga tallar. Korpbom är relativt lätta att finna eftersom ungarna mattigger mycket ljudligt.

Anledningen till att man tror korpstammen är kraftigare än den är beror på den nära nog dagliga mötena med korp man upplever under höst- och vintertalvåret.

I samband med att Naturklubben påbörjade hjälputfodringen av kungsörn gynnas också korparna, och betydande ansamlingar av korpar har noterats på utfodringsplatsen. Följande maxsiffror kan nämnas : 17/2-75 14 ex., 16/1 och 24/1-76 32 ex. samt 19/2-77 21 ex.

Maxsiffror har noterats under mycket kalla perioder, antalet

korpar ligger annars oftast under 10 ex.

I jägarkretsar anser man att korpen är en stor skadegörare på småviltet, och på några håll har redan höjts röster på avskjutning. Från naturvårdshåll är vi mycket glada att korpen har kommit tillbaks till sina gamla trakter, och åter livar upp de vintertid annars tysta ramnässkogarna.

Korpen är stor och i stort sett allätare. Då den är en naturlig representant i vår fauna kan dess födouttag ur ekologisk synpunkt inte vara till nackdel för småviltet. Att vilja döda korpen därför att den konkurrerar med jägarna om eventuellt jaktbart vilt är ett beklagansvärt motiv, och får aldrig godtas.

Sören Larsson

Bli medlem i Sveriges Ornitologiska Förening. Och stöd svensk fågelforskning och fågelskyddsarbete.

Samtidigt blir man automatiskt medlem i SOF:s Lokalförening Västmanlands Ornitologiska Förening. Medlemsavgiften kostar

50:-. För ungdommar under 20 år samt pensionärer kostar det 25:-.

Vill man enbart stödja Lokalföreningen VOF är medlemsavgiften 15:- och insättes på postgiro 10654-2.

Det finns endast 15 medlemmar från Surahammars kommun i VOF, trots att så många människor i kommunen vill slå vakt om våra fåglar. Bli medlem !

